

Elterel? zászlóháború

2013 február 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A a bukaresti parlamentben megszavazták az ország idei költségvetését és a társadalombiztosítási költségvetés törvényét. N?nek a meglév? adók, létrehoztak újakat, és egyre kevesebb pénz jut szociális kiadásokra, miközben a lakosság elszegényedése megállíthatatlannak t?nik.

A sz?kölködés viszont nem mondható el az ortodox egyházzól: az országos költségvetésből félmilliárd eurónyi jut nekik, ezenfelül fizetik a vallásnárokat, a kórházakba és a hadsereghez bejáró papokat, valamint a börtönmissziós lelkészeket.

A román média nem ezekkel a kérdésekkel foglalkozik, inkább a székely zászló ügye van terítéken – ez minden más témát kiszorított a képerny?kr?l és az újságoldalokról. Habzó szájú „politikai elemz?k” nevezik rongydarabnak a székelyek tizennegyedik század óta meglév? jelképét, mások a magyarok Erdéllyel kapcsolatos titkos terveir?l értekeznek komoly arccal. Titus Corlatean román külügyminiszter a diplomáciai szokásjog megsértésével vádolta meg szerdán Magyarország bukaresti nagykövetét, és kilátásba helyezte kiutasítását az országból – a román politikus azért borult ki, mert a magyar diplomata egy tévé-m?sorban, újságírói kérdésre válaszolva azt mondta, amennyiben ez a romániai magyarok kérése, akkor Budapest támogatja a székelyföldi autonómiatörekvéseket.

A román sajtómunkások nem riadnak vissza a hamisítástól sem: az Antena3 televízióban képmódosító programmal meghamisított felvételt mutattak be a Kovászna Megyei Tanács honlapjáról, azt állítva, hogy annak nincs román verziója. Ugyanezen csatornát feljelentették már gy?löletbeszéd és uszítás miatt is, miután min?síthetetlen hangnemben beszéltek a magyar és székely nemzeti szimbólumokról.

A lavinát különben az azóta felfele (egész pontosan a Honvédelmi Minisztérium államtitkári székébe) buktatott Kovászna megyei prefektus, Codrin Munteanu indította, aki háborúba kezdett a magyar többség? falvak polgármesteri hivatalára kitett székely zászló ellen. A bukaresti sajtó jó partner volt a háborúban, melyre válaszul a romániai magyarok a legnagyobb közösségi oldalt árasztották el a székely lobogóval. Akad olyan román tévés is, aki személyes oldalára kitette a kék-sárga zászlót, jelezve, hogy semmi kivétlenül nem talál a székely szimbólumban. Bukarestben olajat öntött a t?zre az is, hogy egyre több magyarországi önkormányzat vállal szolidaritást a székelyekkel és t?zi ki a lobogót.

Elgondolkodtató, hogy a rendszerváltást követ? huszonnegyedik esztendőben Románia politikai és sajtóelitje még ugyanott tart, ahol az 1990-es, véres marosvásárhelyi március idején jártak: „Erdély szívében” egy puskaporos hordó van, melyet a magyarok állandóan piszkálnak, főlöleslegesen provokálva vele a megbékélésre hajló derék románokat. Arra azonban már nincs m?sorid?, hogy utánajárjanak, miért is fontos a magyaroknak a saját identitásuk, és ami t?lük „provokáció”, azt miért tehetik meg gond nélkül a havasalföldi, munténiai és más nemzettársaik.

Ne gondoljuk azt, hogy a balkáni sötétség kizárólag bukaresti sajátosság. A székelyföldi és erdélyi magyarok jó részét legalább ennyire irritálja Szanyi kapitány folyamatos ámokfutása. Az MSZP-s politikus elefántként viselkedik a határon túli magyarok porcelánboltjában – először lebarmozta az ellenük tüntetőket, aztán lerománózta a teljes közösséget az egyik magyar tévécsatornán. Szanyi az őshonos magyarokat az Amerikában bevándorolt ázsiaiakhoz hasonlítva azt mondta: akinek román az állampolgársága, annak a nemzetisége is román. A briliáns logikába azért becsúszott némi döccen?: a Gyulán élő román kisebbséget már románnak tartja, akiket „illene anyanyelvükön köszönteni”.

Nagyon úgy tűnik, a fejekben komoly baj van nemcsak Bukarestben, hanem néhol még Budapesten is. A sötétségre egyelőre nincs orvosság.

Lukács Csaba - mno.hu

Ajánló